

Два корака – Нада Матовић

ЈУТРОС

Необична птица хтјела је к мени
не виђевши да је прозор затворен.
Тупо је о стакло ударила,
ко мало дијете пијукала.
Уплашена дрхтала је,
али ипак је на прозору остала.
Бацила сам јој мрвице бајатог хљеба.
Погледавши ме захвално,
прхнула је с мрвицом на далеки пут.
А ја и даље држим
отворен прозор с мало сламе,
у нади да ће опет доћи
да нас обје угрије.

КÔ ВОДА

Лет си ми била по леђима,
лакирала усне умјесто ноктију,
пљујући у шаку ко необична птичурина.
По ребрима мојим тражила си боју своје пјесме,
кô да вода новина може бити.
Под притиском свих бијелих заблуда,
истраживала си ми шаке
да случајно на њима нешто ново не пише.
Под твојим крилом досањах небо.

И на крају свега, на почетку краја,
махнула си ми и почела да течеш
баш ко вода да си.

Око, чије ли си сада?
Моје, твоје, наше?
Свемира или немира?
Кога сада видиш,
чије ли те сузе плаше?

Један корак, па други, па трећи...
Неко некоме дође, неко од некога оде.
И тако дан за даном, година за годином,
ћутање за ћутањем.
И теби и мени су долазили и одлазили.
И ти и ја смо одлазили и долазили.
И увијек нам кажу — живот је то
и да долазак осмијех носи, тугу ломи,
док одлазак на тугу слути.
Мора ли осмијех туга да смијени?
Зато увијек с осмјехом ка срећи корачам,
један корак, други, трећи...
И ја — долазим, а ти?

О ПЕСНИКИЊИ

Нада Матовић рођена је 27. јануара 1996. године у Беранама. Студент је Правног факултета у Подгорици.

Објавила је четири збирке поезије: „Ода мојој радости“ (2018), „Сунчани живот“. (2020), „Између два гласа“ (2021) и „На крилима поезије“ (2022).